

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
6. oktober 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
De forenede sager C-115/16, C-118/16 og C-119/16	N Luxembourg 1 m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
De forenede sager C-116/16 og C-117/16	T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortol-	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17

	kes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?			
C-299/16	<p>Z Danmark (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
C-541/16	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark</p> <p>Sagen vedrører: KOM har den 25. oktober 2016 indgivet stævning ved EU-Domstolen mod DK for tilsidesættelse af forpligtelser på området for cabotagekørsel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international gods-kørsel. I stævningen nedlægger KOM påstand om, at DK ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 6, jf. artikel 8, i forordningen, da det i dansk ret er fastsat, at "én cabotagekørsel" kan bestå enten af flere læssteder eller af flere lossesteder, men ikke begge dele. KOM påstår desuden, at DK tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>KOM gør gældende, at forordningen udtømmende regulerer transportvirksomheders adgang til at udføre cabotagekørsel på de betingelser, der er fastsat i forordningen, og at det derfor er i strid med forordningen, når DK begrænser antallet af losse- eller læssteder.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Mundtlig forhandling	11.10.17
Forenede sager C-316/16 og C-424/16	<p>B m.fl.</p> <p>Sag C-316/16, B vedrører:</p> <p>Er det på forhånd udelukket, at idømmelsen og den efterfølgende fuldbyrdelse af en fængselsstraf kan føre til, at den tætte integration af en unionsborger, der indrejste i værtsmedlemsstaten i en alder af tre år, kan anses for afbrudt, således at der ikke foreligger et uafbrudt ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 1, og at der derfor ikke skal ydes beskyttelse mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38, når unionsborgeren efter indrejsen i en alder af tre år har tilbragt hele sit liv i den pågældende værtsmedlemsstat, ikke længere har nogen tilknytning til den medlemsstat, hvor han er statsborger, og lovovertrædelsen, der har ført til idømmelse og fuldbyrdelse af en fængselsstraf, først er blevet begået efter 20 års ophold? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal den fængselsstraf, der er blevet idømt for den lovovertrædelse, der er anledning til udsendelsen, lades ude af betragtning ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdelsen af en fængselsstraf fører til, at den tætte integration afbrydes? Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Hvilke kriterier er afgørende for, om den pågældende unionsborger i et</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	24.10.17

	<p>sådant tilfælde alligevel er omfattet af beskyttelsen mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38? Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Findes der ufravigelige EU-retlige bestemmelser vedrørende fastsættelsen af det »tidspunkt, hvor spørgsmålet om udsendelse opstår«, og hvor der skal foretages en samlet vurdering af den pågældende unionborgers situation med henblik på at efterprøve, i hvilket omfang det forhold, at opholdet har været afbrudt i løbet af de ti år, der går forud for udsendelsen af den pågældende, afskærer denne fra den øgede beskyttelse?</p> <p>Sag C-424/16, Vomero vedrører</p> <p>1) Afhænger den særlige beskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), [i direktiv 2004/38/EF] af retten til tidsbegrænset ophold som omhandlet i artikel 16 og artikel 28, stk. 2? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, forelægges endvidere følgende spørgsmål med henblik på præjudiciel afgørelse: 2) Beregnes opholdsperioden i de ti forudgående år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), som a) en almindelig kalenderperiode, der beregnes fra den relevante dato (her afgørelsen om udvisning), der omfatter eventuelle perioder med fravær eller fængsling, eller b) en potentielt afbrudt periode, der beregnes ved at regne tilbage fra den relevante dato og lægge perioder sammen, hvor den pågældende ikke var fraværende eller i fængsel, med henblik på eventuelt at nå frem til et samlet forudgående ophold på ti år? 3) Hvorledes er forholdet mellem vurderingen af, hvorvidt der har været ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), og den samlede vurdering af forbindelse med hensyn til integration?</p>			
C-650/16	<p>Bevola og Jens W. Trock (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: Er TEUF artikel 49 til hinder for en national beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, der medfører, at der er mulighed for fradrag for tab i indenlandske filialer, mens der ikke er mulighed for fradrag for tab i filialer beliggende i andre medlemsstater, heller ikke under betingelser svarende til Domstolens dom i sag C-446/03, Marks & Spencer, præmis 55-56, medmindre koncernen har valgt international sambeskatning på vilkår som angivet i hovedsagen?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>25.10.17</p>

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-413/15	<p>Farrell</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal testen i dom Foster m.fl. (sag C-188/89), jf. dommens præmis 20, vedrørende spørgsmålet om, hvad der udgør et statsligt organ i en medlemsstat, forstås således, at betingelserne i denne</p>	<p>Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>10.10.17</p>

	<p>test skal finde anvendelse (a) kumulativt, eller (b) hver for sig? 2. For så vidt som visse særlige forhold, der blev henvist til i dom Foster m.fl. [udelades] (sag C-188/89), subsidiært kan anses for at være forhold, hvortil der skal tages behørigt hensyn ved en overordnet bedømmelse, findes der da et grundlæggende princip bag de særlige forhold, der blev lagt til grund i den nævnte dom, som en ret skal anvende ved afgørelsen af, om et bestemt organ er et statsligt organ? 3. Er det tilstrækkeligt, at en medlemsstat har tildelt et organ en omfattende forpligtelse med det angivelige formål at opfylde EU-retlige forpligtelser, for at dette organ kan anses for at være et statsligt organ i medlemsstaten, eller er det herudover nødvendigt, at et sådant organ endvidere har a) særlige beføjelser eller b) fungerer under medlemsstatens direkte kontrol eller tilsyn?</p>			
C-156/16	<p>Tigers</p> <p>Sagen vedrører: I. Tillader artikel 1, stk. 3, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 131/1 af 15.5.2013, herefter: »gennemførelsesforordning nr. 412/2013«), at en gyldig handelsfaktura med henblik på den første fastsættelse af den endelige antidumpingtold indgives efterfølgende, hvis alle andre nødvendige forudsætninger for at opnå en individuel antidumpingtoldsats foreligger? II. Såfremt første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 302, s. 1) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EUT L 311, s. 17) til hinder for, at toldmyndigheden i forbindelse med en revision afviser at refundere en antidumpingtold med den begrundelse, at klareren først har forelagt en korrekt handelsfaktura efter toldangivelsen?</p>	<p>Skatteministeriet Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen SKAT</p>	<p>Dom</p>	<p>12.10.17</p>
C-664/15	<p>Protect Natur-, Arten- und Landschaftschutz Umweltorganisation</p> <p>Sagen vedrører: 1. Giver artikel 4 i direktiv 2000/60/EF 1 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) eller vandrammedirektivet som sådant i en sag, som ikke er underlagt en miljøkonsekvensvurdering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), en miljøorganisation rettigheder, til beskyttelse af hvilke organisationen i henhold til artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som er indgået ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 på Det</p>	<p>Energistyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>12.10.17</p>

	<p>Europæiske Fællesskabs vegne (Århuskonventionen), har ret til adgang til administrative eller retslige procedurer?</p> <p>Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal disse rettigheder i henhold til Århuskonventionens bestemmelser kunne gøres gældende allerede under den administrative procedure, eller er det tilstrækkeligt, at der er mulighed for at indbringe den administrative myndigheds afgørelse for en domstol?</p> <p>3. Er det lovligt, at den nationale procesret (§ 42 AVG) henviser miljøorganisationen til – på samme måde som andre parter i sagen – ikke først at gøre sine indsigelser gældende i en klage ved forvaltningsdomstolen, men at gøre dem gældende rettidigt allerede under den administrative procedure, idet den i modsat fald mister sin partsstatus og heller ikke længere kan indgive klage til forvaltningsdomstolen?</p>			
C-194/16	<p>Bolagsoplysningen og Ilsjan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en person, hvis rettigheder er blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og gennem manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af de urigtige oplysninger og fjernelse af de kommentarer, som krænker vedkommendes rettigheder, ved retterne i enhver medlemsstat, på hvis område de på internettet offentliggjorte oplysninger er eller var tilgængelige, for så vidt angår den i denne medlemsstat opståede skade? 2. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en juridisk person, hvis rettigheder hævdes at være blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og ved undladelse af at fjerne kommentarer herom, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af oplysningerne, forpligtelse til at fjerne kommentarerne og erstatning for det økonomiske tab, der er lidt ved offentliggørelse af de urigtige oplysninger om vedkommende på internettet, for så vidt angår det samlede tab, som den pågældende juridiske person har lidt, gældende ved retterne i den stat, hvori centrum for denne persons interesser ligger? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at – det må antages, at centrum for en juridisk persons interesser og dermed det sted,</p>	Justitsministeriet	Dom	17.10.17

	<p>hvor den pågældende juridiske persons tab er lidt, ligger i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, eller- der ved fastsættelsen af det sted, hvor den juridiske person har centrum for sine interesser og dermed det sted, hvor dens tab er lidt, skal tages hensyn til samtlige forhold, såsom den juridiske persons hjemsted og forretningssted, dens kunders hjemsted og den måde, hvorpå forretningerne indgås?</p>			
C-409/16	<p>Kalliri</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 1, stk. 1, i præsidentdekret nr. 90/2003, som har ændret artikel 2, stk. 1, i præsidentdekret nr. 4/1995, og hvorefter civile ansøgere til politiakademiets skoler for uddannelse af politiembedsmænd og -betjente bl.a. skal opfylde kravet om, at »ansøgernes højde skal (for både mænd og kvinder) være min. 1 meter og 70 centimeter«, forenelig med bestemmelserne i direktiv 76/207/EØF, 2002/73/EF og 2006/54/EF, som forbyder enhver form for indirekte forskelsbehandling på grund af køn for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse samt arbejdsvilkår i den offentlige sektor (medmindre denne faktiske forskellige behandling er objektivt begrundet i mål, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grund af køn, og ikke går videre end rimeligt og nødvendigt for at nå det med foranstaltningen tilsigtede mål)?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	18.10.17
C-531/15	<p>Otero Ramos</p> <p>Sagen vedrører: Første spørgsmål: Finder reglerne om bevisbyrde i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) anvendelse på risikosituationen under amning som omhandlet i artikel 26, stk. 4, sammenholdt med stk. 3, i lov om forebyggelse af arbejdsrisici, som er en spansk regel, der gennemfører artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.10.17
C-270/16	<p>Ruiz Conejero</p> <p>Sagen vedrører: Er direktiv 2000/78 til hinder for at anvende en national lovbestemmelse, hvorefter en arbejdsgiver har ret til at opsiges en medarbejder af objektive grunde på grund af tilbagevendende fraværperioder, der, selv om de er berettigede, når op på 20% af hverdagene i to på hinanden følgende måneder, såfremt det samlede antal fraværperioder i de 12 forudgående måneder når op på 5% af hverdagene, eller 25% i løbet af fire vilkårlige måneder inden for en periode på 12 måneder, over for en medarbejder, der må anses for handicappet i direktivets forstand, når fraværet er forårsaget af dette handicap?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	19.10.17

<p>Forenede sager C-274/16, C-447/16 og C-448/16</p>	<p>Flightright m.fl. Sagen vedrører: Skal ankomststedet for den anden delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning (EU) nr. 1215/2012, hvis søgsmålet er rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delstrækning, hvor uregelmæssigheden fandt sted, og et andet luftfartsselskab gennemførte transporten på den anden delstrækning?</p> <p>Becker Sagen vedrører: Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en passagertransport med to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001, hvis det krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004, som gøres gældende med søgsmålet, støttes på en forstyrrelse, som er indtrådt på den anden delstrækning, og søgsmålet er rettet mod kontrahenten for transportkontrakten, som ganske vist er transporterende luftfartsselskab for den anden flyvning, men ikke for den første flyvning?</p>	<p>Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Trafik- og Byggestyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>19.10.17</p>
<p>C-383/16</p>	<p>Vion Livestock Sagen vedrører: 1. Skal artikel 5, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter (forordning nr. 1/2005) sammenholdt med bestemmelserne vedrørende logbogen i bilag II til denne forordning fortolkes således, at de omfatter den forpligtelse for organisatoren af forsendelsen og/eller brugeren, at de ved forsendelse af dyr til et tredjeland skal føre logbogen helt frem til bestemmelsesstedet i dette tredjeland? 2. Skal artikel 5 og 7 i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport (forordning nr. 817/2010) sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt logbogen ikke er ført helt frem til bestemmelsesstedet i tredjelandet, fordi transportvirksomheden har opfyldt sin pligt til at give logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet i henhold til punkt 7 i bilag II til forordning nr. 1/2005? 3. Skal artikel 5 og 7 i forordning nr. 817/2010 sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt eksportøren ikke kan godtgøre, at forskrifterne i forordning nr. 1/2005 er opfyldt i en situation, hvor dyrlægen inden for rammerne af den kontrol, han i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 817/2010</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Fødevarestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>19.10.17</p>

	skal gennemføre i tredjelandet, ikke kan efterprøve, om ruteplansoptegnelserne (logbogen) er tilfredsstillende, dvs. om bestemmelserne i forordning nr. 1/2005 er overholdt (og han følgelig heller ikke kan bekræfte, at kontrolresultatet er tilfredsstillende), fordi transportvirksomheden har givet logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet?			
C-395/16	DOCERAM Sagen vedrører: 1. Foreligger der også en teknisk bestemt karakter, der udelukker beskyttelse, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 003/2003, s. 1) i de tilfælde, hvor den formgivningsmæssige virkning ingen betydning har for produktets design, men produktets (tekniske) funktionalitet er den eneste faktor, der bestemmer designet? 2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende: Ud fra hvilket synspunkt skal det vurderes, om de enkelte formgivningselementer ved et produkt udelukkende er valgt på grundlag af funktionalitetsbetragtninger? Er en »objektiv iagttagelse« afgørende, og i bekræftende fald, hvordan skal denne defineres?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	19.10.17
C-598/16 P	Yanukovych mod Rådet (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling den 15. september 2016 i sag T-346/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4. — Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres: — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (1) (uden anden ændringsafgørelse) — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (2), og— Rådets gennemførelsesforordning (BU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (BU) nr. 208/2014 (3) for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning af påstandene.	Udenrigsministeriet	Dom	19.10.17
C-599/16 P	Yanukovych mod Rådet (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling den 15. september 2016 i sag T-348/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4.— Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres: —Rådets afgørelse (FUSP)2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (1) (den anden ændringsafgørelse) — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP (2), og—Rådets gennemførelsesforordning (BU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (BU) nr. 208/2014	Udenrigsministeriet	Dom	19.10.17

	<p>(3) for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten.</p> <p>—Rådet for Den Europæiske Union forpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning af påstandene.</p>			
T-502/15	<p>Spanien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvis, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.10.17
C-57/16 P	<p>ClientEarth mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: i. Ophævelse af dom afsagt af Retten den 13. november 2015, hvorved Retten—frifandt Europa-Kommissionen i de af appellanten anlagte søgsmål—pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som var afholdt af Kommissionen. ii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, som eventuelt er afholdt af intervenerende parter.</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	24.10.17
C-191/16	<p>Pisciotti</p> <p>Sagen vedrører: 1. a) Er udleveringsforretninger mellem en medlemsstat og et tredjeland et forhold, der uafhængigt af det konkrete tilfælde aldrig henhører under traktaternes materielle anvendelsesområde, således at det EU-retlige forbud mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF ikke skal tages i betragtning ved en (ordret) anvendelse af en forfatningsmæssig regel (her: artikel 16, stk. 2, første punktum, i Grundgesetz [den tyske forfatning, herefter »GG«]), der kun forbyder udlevering af egne statsborgere til tredjelande? b) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Skal spørgsmål 1 besvares anderledes, hvis udleveringsforretningen mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater falder ind under udleveringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater? 2. I det omfang anvendelsen af traktaterne ikke på forhånd er udelukket med hensyn til medlemsstaternes udleveringsforretninger med Amerikas Forenede Stater: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF og Domstolens hertil relevante praksis fortolkes således, at en medlemsstat på ubestemt vis handler i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF, hvis den på grundlag af en forfatningsmæssig regel (her: GG's artikel 16, stk. 2, første punktum) i forbindelse med begæring om udlevering fra tredjeland behandler egne statsborgere og statsborgere fra andre EU-medlemsstater forskelligt, idet den kun udleverer de sidstnævnte? 3. Såfremt det i de ovenfor nævnte</p>	Justitsministeriet	GA	24.10.17

	<p>tilfælde besvares bekræftende, at der foreligger en tilsidesættelse af det generelle forbud mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF: Skal Domstolens praksis forstås således, at der i et tilfælde som det foreliggende, hvor der forud for den kompetente myndigheds udleveringstilladelse obligatorisk skal foretages en legalitetskontrol ved en retslig procedure, hvis konklusion imidlertid kun er bindende for myndigheden, såfremt udleveringen erklæres for ulovlig, allerede i forbindelse med en simpel tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kan foreligge en kvalificeret tilsidesættelse, eller er en åbenbar tilsidesættelse påkrævet? 4. Såfremt en åbenbar tilsidesættelse ikke er påkrævet: Skal Domstolens praksis fortolkes således, at det må afvises, at der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse i et tilfælde som det foreliggende, allerede såfremt den nationale øverste udøvende myndighed, når der ikke findes nogen retspraksis fra Domstolens side vedrørende den konkrete situation i sagen (her: den materielle anvendelse af det generelle forbud mod forskelsbehandlings i artikel 18, stk. 1, TEUF i forbindelse med medlemsstaternes udleveringsforretninger med Amerikas Forenede Stater), som begrundelse for dens afgørelse kan henvise til overensstemmelsen med tidligere afgørelser truffet af nationale retter i samme sag?</p>			
C-389/15	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Annullation af Rådets afgørelse af 7. maj 2015 om tilladelse til at indlede forhandlinger om en ændring af Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for så vidt angår områder, som falder ind under Den Europæiske Unions kompetence. Virkningerne af den anfægtede afgørelse opretholdes, når det er hensigtsmæssigt, indtil ikrafttrædelsen, inden for en rimelig periode efter afsigelsen af nærværende dom, af en ny afgørelse, som skal vedtages af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 218, stk. 3, 4 og 8, TEUF. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Patent- og varemærkestyrelsen</p>	Dom	25.10.17
C-467/15 P	<p>Kommissionen mod Italien (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. juni 2015 og forkyndt for Kommissionen samme dag i sag T-527/13, Italien mod Kommissionen, ophæves.</p> <p>— Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt i første instans, og Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Miljø- og Fødevarerministeriet</p>	Dom	25.10.17
C-650/15 P	<p>Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom i sag T-268/10 RENV ophæves. — Den anfægtede retsakt annulleres. — Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på</p>	<p>Miljø- og Fødevarerministeriet</p>	Dom	25.10.17

	<p>realitetsbehandling af appellanternes annullations-søgsmål.</p> <p>— ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>			
C-687/15	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Annullation af Rådets afgørelse af 7. maj 2015 om tilladelse til at indlede forhandlinger om en ændring af Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for så vidt angår områder, som falder ind under Den Europæiske Unions kompetence. Virkningerne af den anfægtede afgørelse opretholdes, når det er hensigtsmæssigt, indtil ikrafttrædelsen, inden for en rimelig periode efter afsigelsen af nærværende dom, af en ny afgørelse, som skal vedtages af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 218, stk. 3, 4 og 8, TEUF. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet	Dom	25.10.17
C-201/16	<p>Shiri</p> <p>Sagen vedrører: 1.) Skal bestemmelserne vedrørende retten til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, navnlig artikel 27, stk. 1, på baggrund af 19. betragtning fortolkes således, at en asylansøger kan gøre gældende, at ansvaret overgår til den anmodende medlemsstat på grund af udløbet af overførselsfristen på seks måneder (artikel 29, stk. 1, i forordning nr. 604/2013)? Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: 2.) Overgår ansvaret i henhold til artikel 29, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 604/2013 alene med udløbet af overførselsfristen, eller kræver en ansvarsovergang på grund af fristens udløb også, at den ansvarlige medlemsstat afviser pligten til at overtage eller tilbagetage den pågældende person?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	25.10.17
T-26/16	<p>Den Helleenske Republik mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Den anfægtede gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen af 13. november 2015 »om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)« meddelt under K(2015) 7716 og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 303 af 20.11.2015, s. 35 ff., annulleres, for så vidt som Den Helleenske Republik efter kontrollerne IR/2009/004/GR og IR/2009/0017/GR blev pålagt faste finansielle engangskorrekationer for forsinkelser i inddrivelsespro-</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	25.10.17

	<p>ceduren, for ikke at have leveret oplysninger og generelt for mangler i proceduren for gældsforvaltning for et samlet beløb på 11 534 827,97 EUR i overensstemmelse med opgørelsen i bilaget til samme.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-195/16	<p>I</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal EU-retten, navnlig artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (herefter »3. kørekortdirektiv«) eller artikel 18, 21, 45, 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat, der ikke anerkender en førerret, der er erhvervet i en anden medlemsstat, navnlig for det tilfælde at denne førerret erhvervedes i overensstemmelse med retningslinjerne i 3. kørekortdirektiv? 2. Skal EU-retten, navnlig 3. kørekortdirektivs artikel 2 eller artikel 18, 21, 45, 49 og 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat, der ikke anerkender et legitimationspapir, der blev udstedt til en indehaver af en førerret, der blev erhvervet i en anden medlemsstat i overensstemmelse med retningslinjerne i 3. kørekortdirektiv [org. s. 2] også for det tilfælde, at denne medlemsstat har begrænset gyldigheden af dette legitimationspapir tidsmæssigt og til statens eget område, og såfremt dette legitimationspapir endvidere ikke følger retningslinjerne for kørekortmodellen i 3. kørekortdirektiv? 3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-retten, navnlig 3. kørekortdirektivs artikel 2 eller artikel 18, 21, 45, 49 og 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter det at føre motorkøretøj kan straffes som en lovovertrædelse (»Vergehen« 1), fordi føreren af køretøjet ikke havde ret til at føre dette, uanset at den pågældende fører har erhvervet en førerret i overensstemmelse med retningslinjerne i 3. kørekortdirektiv i en anden medlemsstat, men imidlertid ikke kan godtgøre dette ved hjælp af et legitimationspapir, der svarer til kørekortmodellen i 3. kørekortdirektiv? 4. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-retten, navnlig 3. kørekortdirektivs artikel 2 eller artikel 18, 21, 45, 49 og 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat – i hvilken kørekortansøgeren normalt får udleveret det endelige kørekort umiddelbart efter at have bestået den praktiske køreprøve – hvorefter det at føre et motorkøretøj kan straffes administrativt som en ordensforseelse (»Ordnungswidrigkeit« 2), fordi føreren af køretøjet, der har erhvervet førerret i en anden medlemsstat i overensstemmelse med retningslinjerne i 3. kørekortdirektiv, ikke medbragte et endeligt kørekort som bevis for sin førerret under kørslen, idet han som følge af den særlige procedure for udstedelse af det endelige kørekort i denne medlemsstat, hvilken køretøjets fører ikke har nogen</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	26.10.17

	indflydelse på, endnu ikke havde fået udstedt et sådant kørekort, hvorimod han under kørslen medbragte en officiel attest for, at han opfyldte de nødvendige betingelser for erhvervelse af førerret?			
C-407/16	<p>Aqua pro</p> <p>Sagen vedrører: 1) a) Skal artikel 220, stk. 1 og stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at bogføring af det af myndigheden fastlagte toldbeløb skal anses for at have fundet sted på tidspunktet for den beslutning om bogføring eller om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told, som myndigheden har vedtaget, uafhængigt af den omstændighed, at denne beslutning er genstand for en administrativ klage og et søgsmål ved domstolene? b) Skal artikel 236 og 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at når myndigheden har truffet afgørelse om bogføring af toldbeløbet og har fastlagt debitorens forpligtelse til at betale told (en beslutning, som i det foreliggende tilfælde træffes af en statslig myndighed), men debitoren har anfægtet myndighedens beslutning og indbragt denne for domstolene, skal der da samtidig indgives en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af tolden i henhold til forordningens artikel 236 eller 239 (eller kan anfægtelsen af myndighedens beslutning i dette tilfælde anses som en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af told)? Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad er da den væsentligste forskel mellem legalitetskontrollen af myndighedens beslutning om bogføring og om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told på den ene side, og det spørgsmål, som skal afgøres i henhold til artikel 236 på den anden side? c) Skal artikel 236, stk. 2, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at den omstændighed, at myndighedens beslutning om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told er blevet påklaget, og varigheden af den retslige prøvelse, forlænger fristen for at indgive ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af tolden (eller berettiger forsinkelsen)? d) Hvis spørgsmålet om bogføring eller eftergivelse i det foreliggende tilfælde skal afgøres uafhængigt af den afgørelse, som Europa-Kommissionen har truffet angående en anden medlemsstat (i dette tilfælde Finland), kan toldmyndigheden eller domstolen, henset til artikel 869, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, og henset til den eventuelle told i denne sag, da forelægge Europa-Kommissionen et spørgsmål om undladelse af bogføring eller eftergivelse af tolden til afgørelse? [...]</p>	Skatteministeriet SKAT	Dom	26.10.17
C-494/16	<p>Santoro</p> <p>Sagen vedrører: 1) Udgør tilkendelsen af en erstatning</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniserings-	GA	26.10.17

	<p>på mellem 2,5 og 12 månedslønninger for den seneste fulde månedsløn (artikel 32, stk. 5, i lov nr. 183/2010) til den offentligt ansatte, som er blevet udsat for en ulovlig forlængelse af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, idet vedkommende kun kan opnå fuld erstatning for skaden ved at bevise at være gået glip af andre beskæftigelsesmuligheder eller ved at bevise, at vedkommende i tilfælde af afholdelse af en almindelig udvælgelsesprøve ville være blevet udvalgt, en tilsvarende og effektiv foranstaltning i den forstand, som fremgår af Domstolens afgørelser i de forenede sager C-22/13, [C-61/13 – C-63/13 og C-418/13], Mascolo [m.fl.], og i sag C-53/04, Marrosu? 2) Skal ækvivalensprincippet, hvortil EU-Domstolen har henvist i (bl.a.) de ovennævnte afgørelser, fortolkes således, at såfremt medlemsstaten vælger ikke at anvende omdannelsen af ansættelsesforholdet (anerkendt i den private sektor) i den offentlige sektor, skal medlemsstaten under alle omstændigheder garantere arbejdstageren den samme fordel, eventuelt i form af en erstatning for den skade, som nødvendigvis svarer til værdien af den tidsbegrænsede ansættelse?</p>	styrelsen		
C-550/16	<p>A og S</p> <p>Sagen vedrører: Skal der i forbindelse med familiesammenføring af flygtninge ved »uledsaget mindreårig« som omhandlet i direktivets artikel 2, litra f), også forstås tredjelandsstatsborger eller en statsløs under 18 år, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for den mindreårige ifølge lov eller sædvane, og som:</p> <ul style="list-style-type: none"> - søger om asyl, - under asylproceduren på medlemsstatens område fylder 18 år, - får meddelt asyl med tilbagevirkende kraft til ansøgningsdatoen og - efterfølgende søger om familiesammenføring? 	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	26.10.17